

afskaffelse og indførelse af en ren etkammerordning af professor Poul Andersen og folketingssekretær Jens Møller med bemærkning af professor Alf Ross.

Det forslag til Danmarks Riges Grundlov, som statsminister *Erik Eriksen* den 4. februar 1953 fremsatte i folketinget, var enslydende med det af *forfatningskommissionens flertal* tiltrådte forslag, og motiverne indeholdt kun en henvisning til dette forslag og dets ledsagende bemærkninger. I sin forelæggelsestale dvælede statsministeren indledningsvis ved den forfatningsmæssige udvikling siden grundlovens givelse og den fremgang både i livsvilkår og kulturel udvikling, der havde fundet sted under den fri forfatning. I sammenligning med junigrundloven og 1915-grundloven, der betegnede store milepæle i folkets historie, karakteriserede statsministeren det foreliggende forslag som en langt mere beskeden vejsten. De foreslåede *ændringer* kunne samles i 4 hovedgrupper: Tronfølgen, Grønlands optagelse som ligeberettiget del af riget, rigsdagens sammensætning og arbejdsform og forholdet til udlandet.

Tronfølgen. Efter den kønnes ligestilling, der gennem de sidste menneskealdre var gennemført på næsten alle områder, havde det været ganske naturligt i forfatningskommissionen at overveje ændrede regler for tronfølgen, således at kønnene også på dette område blev ligestillet. Imidlertid kunne dette spørgsmål ikke alene betragtes ud fra synspunktet om kønnes ligestilling. Også andre hensyn måtte tages i betragtning, og kommissionens overvejelser var resulteret i et forslag til tronfølge lov, som åbnede mulighed for, at også en kvinde kunne arve tronen, men i visse tilfælde måtte vige for en mand.

Grønland. Alle havde været enige om, at Grønlands optagelse i den danske familie som et helt ligestillet medlem måtte være en konsekvens af de senere års folkelige, økonomiske og sociale udvikling i Grønland. Man havde derfor følt det som en naturlig ting, da de grønlandske tilforordnede i rigsdagens Grønlandsudvalg fremsatte ønske om statsretlig ligestilling med den øvrige del af riget, og statsministeren var ikke blot personlig meget glad for denne ændring, men anså det også for meget glædeligt, at Danmark ved den nye status, som grønlænderne herefter ville få, atter kunne stå som foregangsland.

Rigsdagens sammensætning og arbejdsform. Det var fra alle sider erkendt, at tiden var løbet fra landstinget i dets hidtidige skikkelse; den urimelig høje valgrets alder kunne ikke opretholdes, og valgmåden var ikke egnet til at styrke folkestyrets omdømme i befolkningen. Der kunne anføres mange og gode argumenter både for en deling af rigsdagen i to kamre og for dens virke i en forsamling, men regeringens og kommissionsflertallets standpunkt